

Nieuws van dinsdag 10 april 2007

Liefde in al zijn uitersten bij Club Guy & Roni

Leidsch Dagblad 05-04-2007 (p.LDN401)

'Er zit een danser in jou.' Met deze woorden opent performer Theo Nijland 'Dansclick 2', een programma dat een breed publiek dans wil laten ontdekken. Nijland vertelt hoe hij tijdens zijn kleinkunstopleiding tot zijn afschuw verplicht werd ook balletlessen te volgen. Hij raakte in de war met diagonalen en had last van stinkende sappen die afgescheiden werden door de perfecte lichamen van andere, meergeslaagde dansers.

Deze warming up moet een brug slaan naar de choreografieën die daarna uitgevoerd worden. Nijland slaagt er niet in het publiek in een dansstemming te brengen. Zijn nogal mat vertelde en gezongen verhaal bevat geen verrassende observaties. Veel grapjes zijn cliché (de dansleraar die niet

van hem af kan blijven, het sulletje dat het nog slechter doet dan Nijland zelf). Zo maakt hij niet aannemelijk dat het de moeite waard is je remmingen tegenover dans te overwinnen. Daar slaagt Club Guy & Roni bepaald wel in! De (ingekorte versie van) 'Myrrh and Cinnamon' is een intens en verrassend dansstuk, gebaseerd op het Hooglied uit het Oude Testament. Het gaat over de liefde in al zijn uitersten. Het extreem wilde duet van Roni Haver en Jens van Daele aan het begin lijkt wel een gevecht en toch is het doordrenkt van erotiek. Botsingen en aantrekkingskracht spoelen in woeste golven over het toneel. Ze slingeren en zwaaien elkaar meedogenloos rond, buitelen razendsnel over elkaar heen, tilen elkaar op en komen op el-

kaar terecht. Het is ongelooflijk zo soepel en tegelijk sterk Roni Haver is. Moeiteloos draagt ze het lichaam van Jens van Daele. De overige dansers staan om hen heen, alsof ze hen aanmoedigen en verzorgen om de strijd voort te zetten. Een prachtige vondst, waardoor de hele ruimte doortrokken wordt van de gloed die tussen het tweetal heerst. Later wordt de choreografie kalmer, geconcentreerder en verstilder. Er ontstaat een veelzijdig netwerk van aantrekkingskracht, ook tussen de vrouwen. Kusjes, elkaars hoofd in de hand houden, zachte gebaren: temidden van alle dynamiek en spanning zijn het ontroerende en tedere momenten. Mooi speels en relativerend is het eind, als Roni Haver, hoog gezeten, bloemblaadjes op Jens van Dae-

le gooit, en ook stenen die snel ontweken worden, totdat de laatste ineens wordt opgevangen. Alles heeft zijn plaats gevonden.

'More Day More Night', een trio van Marta Reig Torres, doet het in een grote zaal minder goed dan in een kleine zaal. Veel details zijn van veraf niet goed te zien. Jammer, want het is een mooi licht dansstuk, met heldere, humoristische bewegingen, die trefzeker worden uitgevoerd. Zoals ze het publiek aankijken, de paniekscènes, de ietwat eigenwijze blikken, de prachtige komische uitstraling zou niemand mogen missen.

Maarten Baanders

HDCMedia